

PARAULES DE VIDA

Els pares, l'educació i la transmissió de la fe

Al llarg d'aquestes primeres setmanes del nou curs m'he dirigit als catequistes i als educadors cristians recordant-los la importància que té el seu treball per a la transmissió de la fe als xiquets i als joves. Però no podem oblidar que ni l'Església ni el centre educatiu poden ni deuen substituir els pares. La seua missió és ajudar-los, perquè els primers educadors i els principals responsables de transmetre la fe als seus fills són ells. De poc servirà el testimoni dels professors i els catequistes si els pares no assumeixen amb responsabilitat la missió que els correspon. Per això, avui vull dirigir-me a les mares i els pares que valoreu la importància que pot tenir per a la vida dels vostres fills el que l'Església els ofereix, per a recordar-vos alguns principis que han d'inspirar la vostra actuació.

En primer lloc, us vull demanar que no separeu l'educació i el creixement en la fe. Un cristià no pot concebre una educació que no siga integral, és a dir, que no abaste totes les dimensions de la persona, també la moral i la religiosa. D'altra banda, cal dir també que un creixement de la fe, si és autèntic, ha de conduir a què els joves creixin en els valors humans i

s'esforcen a realitzar bé el seu treball, que en aquesta etapa és fonamentalment l'estudi. Quan es viu en aquesta separació s'està transmetent als joves el missatge que la fe no és important per al creixement personal, el que condueix a una ruptura entre fe i vida. Us demano que us preocupeu tant de la formació intel·lectual com de la formació ètica i religiosa dels vostres fills.

Referent a la vivència de la fe, és fonamental per a una transmissió eficaç que cuideu dues actituds: en primer lloc, donar-li la mateixa importància que a altres activitats en les quals participen. Si un pare s'enfada quan el fill no assisteix a un entrenament de l'equip de futbol i es queda indiferent quan no vol anar a la catequesi, li està dient que per a ell no és important la catequesi i el fill aca-

barà pensant igual. En segon lloc, és decisiu que la fe es visca dins de casa. Si uns pares es preocupen que els fills vagen a la parròquia, però a casa mai hi ha un moment d'oració familiar, ni un signe creient que els indiqui que estan en una llar cristiana, els fills pensaran que la fe és quelcom que es viu fora de casa, i que en la vida familiar hi ha coses que són més importants.

Finalment, també us vull animar a comprometre-us a acompanyar els vostres fills en els seus processos educatius i de creixement en la fe. La vostra missió com a pares cristians no consisteix únicament a cercar-los un bon col·legi i preocupar-vos que participen en la catequesi i en les altres activitats de la parròquia. Heu d'impli-car-vos acompanyant-los en aquests processos. Si us manteniu al marge acabaran pensant que créixer en els valors morals i el coneixement de Crist no és fonamental per a la vida. En definitiva, no oblideu que la vostra missió educativa no consisteix a animar-los amb discursos sinó fonamentalment a acompanyar-los amb la vida.

Que el Senyor us il·lumine en aquesta delicada missió.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

El projecte de Jesús i els nostres projectes

En aquest XXV diumenge del temps ordinari, entrem ja a la segona meitat de l'Evangeli de Marc 9,30-37. Després d'escoltar la confessió de fe, de Pere, Jesús emprèn de nou el seu camí vers Jerusalem on Jesús acabarà la seva vida donant-la per nosaltres d'una forma mai sospitada, per als qui el seguien amb perspectives ben diferents. Aquest tràgic final ja s'ho havia predit i ara s'ho torna a recordar. Però aquest final de la vida de Jesús no entra en les seves ments, continuen somniant un final de camí ben diferent; ells s'entusiasmen amb un «regne de Déu» que signifiqui recuperació de poder, de prestigi, de triomf, els hi costa molt deixar el somni de veritable ambició humana —tot allò que també avui continua movent el nostre món actual i també ens mou a nosaltres, si no fem una opció veritable per se-

guir a Jesucrist i entrem en el seu projecte, un projecte d'amor i servei incondicional i sense mesura. Jesús que penetra en el nostre interior i veu l'ambició dels seus deixebles i els pregunta: de què parlàveu pel camí? I també a nosaltres avui ens ha de qüestionar la mateixa pregunta: què es allò que em mou en la meua vida de cada dia?, quines metes em proposo i per què?

Avui com ahir, la Paraula de Jesús ens ha d'interpel·lar: «El qui vulgui ser el primer, ha de ser l'últim de tots i el servidor de tots» (Mc 9,35...). A qui pot entusiasmar aquesta resposta? Jesús ens posa l'exemple d'un infant. Els infants ens descol·loquen amb les seves reaccions i actituds: la seva mirada transparent, la capacitat per gaudir de les coses senzilles de la vida. I Jesús ens diu a l'Evan-

geli: «qui acull a un nen en el meu nom, m'acull a mi».

Si sabem mirar amb els ulls d'infant tot el bé que ens envolta, segurament trobarem, també avui, milers de rostres desconeguts d'homes i dones que viuen i es desviuen en un servei silencios i desinteressat, ple d'amor i tendresa vers les persones més febles i desfavorides del nostre món: nens, malalts, avis, immigrants, etc. Persones que no cerquen cap èxit personal, sinó que la seva vida és per als altres, com ho va ser la de la beata Anna Maria Janer. Té una frase que diu: «Com es complau Déu Nostre Senyor amb el bé que fem als nostres germans». Això és el que continuem fent les seves seguidores en la nostra diòcesi i arreu del món.

Gna. Visitació Lorenzo, SF

PALABRAS DE VIDA

Los padres, la educación y la transmisión de la fe

A lo largo de estas primeras semanas del nuevo curso me he dirigido a los catequistas y a los educadores cristianos recordándoles la importancia que tiene su trabajo para la transmisión de la fe a los niños y los jóvenes. Pero no podemos olvidar que ni la Iglesia ni el centro educativo pueden ni deben sustituir a los padres. Su misión es ayudarles, porque los primeros educadores y los principales responsables de transmitir la fe a sus hijos son ellos. De poco servirá el testimonio de los profesores y los catequistas si los padres no asumen con responsabilidad la misión que les corresponde. Por ello, hoy quiero dirigirme a las madres y a los padres que valoráis la importancia que puede tener para la vida de vuestros hijos lo que la Iglesia les ofrece, para recordaros algunos principios que deben inspirar vuestra actuación.

En primer lugar, os quiero pedir que no separéis la educación y el crecimiento en la fe. Un cristiano no puede concebir una educación que no sea integral, es decir, que no abarque todas las dimensiones de la persona, también la moral y la religiosa. Por otra parte, hay que decir también que un crecimiento de la fe, si es auténtico, debe conducir a que los jóvenes crezcan en los valores humanos y se esfuercen en realizar bien su trabajo, que en esta etapa es fundamentalmente el estudio. Cuando se vive en esta separación se está transmitiendo a los jóvenes el mensaje de que la fe no es importante para el crecimiento personal, lo que conduce a una ruptura entre fe y vida. Os pido que os preocupéis tanto de la formación intelectual como de la formación ética y religiosa de vuestros hijos.

En lo referente a la vivencia de la fe, es fundamental para una transmisión eficaz que cuidéis dos actitudes: en primer lugar, darle la misma importancia que a otras actividades en las que participan. Si un padre se enfada cuando su hijo falta a un entrenamiento del equipo de fútbol y se queda indiferente cuando no quiere ir a la catequesis, le está diciendo que para él no es importante la catequesis y su hijo acabará pensando igual. En segundo lugar, es decisivo que la fe se viva dentro de casa. Si unos padres se preocupan de que los hijos vayan a la parroquia, pero en casa nunca hay un momento de oración familiar ni un signo creyente que les indique que están en un hogar cristiano, los hijos pensarán que la fe es algo que se vive fuera de casa, y que en la vida familiar hay cosas que son más importantes.

Finalmente, también os quiero animar a comprometeros a acompañar a vuestros hijos en sus procesos educativos y de crecimiento en la fe. Vuestra misión como padres cristianos no consiste únicamente en buscarles un buen colegio y en preocuparos de que participen en la catequesis y en las demás actividades de la parroquia. Debéis implicaros acompañándoles en estos procesos. Si os mantenéis al margen acabarán pensando que el crecimiento en los valores morales y el conocimiento de Cristo no es algo fundamental para la vida. En definitiva, no olvidéis que vuestra misión educativa no consiste en animarles con discursos sino fundamentalmente en acompañarles con la vida.

Que el Señor os ilumine en esta delicada misión.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Campaments interparroquials de Benicarló a Moixent!

Un any més, les parròquies de Santa Maria i Sant Bartomeu, de Benicarló, han dut a terme els seus campaments d'estiu; una activitat més de les múltiples al llarg de l'any

que es realitzen i que serveix per a donar fi al curs i començar amb les vacances d'estiu d'una forma més divertida.

Més d'una seixantena de xiquets i xiquetes, amb l'equip de monitors i intendència, es van traslladar de l'1 al 7 de juliol a la ciutat de Moixent per a passar una setmana repleta de jocs, dinàmiques, treballs personals... i moments de pregària que sota el lema que s'ha treballat a nivell diocesà i a proposta del MID, «*I tu, vols ser el meu amic?*» han servit per conèixer-se un poc més a un mateix, als altres i, com no, a Jesús.

Mn. Carlos García

Convivència d'escolans de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat

Enguany, del dia 9 al 13 de juliol de 2018, s'han celebrat, un any més, les convivències d'escolans de les diòcesis de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat sota el lema «A la recerca de les virtuts perdudes».

Aquesta trobada de cinc dies, amb els nois i joves servidors de l'altar de tantes parròquies de les nostres diòcesis, ha tingut lloc, per primer any, al Seminari diocesà de Tortosa que ens ha acollit amb gran goig. Hi han participat més de 40 nois juntament amb els seminaristes majors i menors que feien de monitors.

La trama de les convivències ha girat entorn a la recerca de les virtuts cardinals que ens recorda al títol d'una de les pel·lícules d'Indiana Jones. Hem contemplat durant aquests dies com hem de

viure el dia a dia, tenint en compte aquestes virtuts que, com bé ens va dir el bisbe de Tortosa Mons. Enriquer Benavent, queden

exemplificades vivint les nostres experiències amb humilitat sincera i de cor, a exemple de Crist.

Andrés Salinas

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Prova de llegir l'Evangeli almenys cinc minuts al dia. Veuràs com et canvia la vida» (15 de juliol).

@Pontifex: «Jesús ens convida a construir junts la civilització de l'amor en les situacions que ens toca viure a diari» (18 de juliol).

@Pontifex: «Déu vol que li diguem Pare amb la confiança d'un nen que s'abandona als braços de qui li ha donat la vida» (23 de juliol).

@Pontifex: «La pregària mai no és en va: sempre fa brotar alguna cosa nova que tard o d'hora dona els seus fruits» (24 de juliol).

Nomenaments i cessaments al Bisbat de Tortosa

El Sr. Bisbe, MONS. ENRIQUE BENAVENT VIDAL, durant el mes de juliol de 2018, ha signat el següents nomenaments i cessaments eclesials.

Nomenaments

Dia 16 de juliol

—Rev. **Víctor Manuel Cardona Eixarch**, President del Patronat de la Fundació *Residència Diocesana d'Ancians «Sant Miquel, arcàngel»*

Dia 17 de juliol

—Sr. **Agustí Castell Maura**, Director de Càritas Diocesana per un període de quatre anys

Dia 26 de juliol

—Rev. **José Antonio Omedes Cerdán**, Rector de la parròquia *Sant Joan Baptista*, de Benissanet

—M.I. **Anastasi Soriano Pradas**, Rector de la parròquia *la Nativitat de Maria*, de Miravet

—Rev. **Antonio Sesé Esparducer**, Rector de les parròquies: *la Nativitat de Maria*, de García; *Sant Miquel, arcàngel*, del Lloar; *Sant Roc*, del Molar; *Sant Martí, bisbe*, de la Figuera

—Rev. **Eduard Falcó Masdeu**, Rector de les parròquies: *Sant Jaume, apòstol*, de Camarles; *Sant Joan Baptista*, de Camarles; també ha estat nomenat Delegat de Catequesi

—Rev. **Ivan Cid Pegueroles**, Rector de la parròquia *Sant Joan Baptista*, de l'Ampolla

—Rev. **Joan Guerola Arrastrària**, Rector de la parròquia *Sant Llorenç*, dels Muntells

—Rev. **Josep Blasco Curto**, Rector de la parròquia *Sant Jaume, apòstol*, de Sant Jaume d'Enveja

—Rev. **Rodrigo Monfort Montañés**, Rector de les parròquies: *Sant Llorenç*, de Càlig; *Santa Maria Magdalena*, de Santa Magdalena de Polpis

Cessaments

Dia 16 de juliol

—M.I. **José M.ª Membrado Blas**, cessa en el càrrec de President del Patronat de la Fundació *Residència Diocesana d'Ancians «Sant Miquel, arcàngel»*

Dia 26 de juliol

—Rev. **José Antonio Omedes Cerdán**, cessa com a Rector de la parròquia *la Nativitat de Maria*, de García

—M.I. **Anastasi Soriano Pradas**, cessa com a Rector de la parròquia *Sant Miquel*, del Lloar

—Rev. **Antonio Sesé Esparducer**, cessa com a Rector de les parròquies: *Sant Joan Baptista* de Benissanet i *la Nativitat de Maria*, de Miravet

—Rev. **Rubén García Molina**, cessa com a Rector de la parròquia *Sant Roc*, del Molar

—Rev. **Eduard Falcó Masdeu**, cessa com a Rector de la parròquia de *Sant Joan Baptista*, de l'Ampolla

—Rev. **Joan Guerola Arrastrària**, cessa com a Rector de la parròquia *Sant Joan Baptista*, de Camarles

—Rev. **Josep Blasco Curto**, cessa com a Rector de la parròquia *Sant Jaume, apòstol*, de Camarles

—Rev. **Alexis Keith Cañadas**, cessa com a Rector de les parròquies: *Sant Jaume, apòstol*, de Sant Jaume d'Enveja i *Sant Llorenç*, dels Muntells

—Rev. **Carlos Rambla Beltrán**, cessa com a Rector de la parròquia *Sant Martí, bisbe*, de la Figuera

—Rev. **Ricardo Figols Sorribes**, cessa com a Rector de la parròquia *Sant Llorenç*, de Càlig

—Rev. **Javier Vilanova Pellisa**, cessa com a Delegat de Catequesi

Tortosa, 26 de juliol de 2018

Francisco García Monforte
Canceller i Secretari General

AGENDA

► **Divendres 28.** Tortosa, Residència Diocesana Sant Miquel Arcàngel, a les 11 h, Missa. / Roquetes, a les 20 h, confirmacions.

► **Dissabte 29.** Seminari, inici del curs i enviament de catequistes. / Benicarló, parròquia Sant Bartomeu, a les 19 h, Missa, 125è aniversari del Col·legi de la Salle.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

24. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Pr 3,27-34 / Sl 14 / Lc 8,16-18]. □ *Sant Feliu de Llobregat*: Mare de Déu de la Mercè (s. XIII), patrona de Barcelona (ciutat i arxidiocesi, 1868, i província eclesiàstica de Barcelona); sant Gerard o Grau, bisbe.

25. ■ Dimarts [Pr 21,1-6.10-13 / Sl 118 / Lc 8,19-21]. Sant Dalmau Moner (1291-1341), rel. dominicà, de Santa Coloma de Farners (Selva); Mare de Déu de la Misericòrdia (Reus).

26. ■ Dimecres [Pr 30,5-9 / Sl 118 / Lc 9,1-6]. Sant Cosme i Damià

(anomenats els sants metges), germans bessons màrtirs a Síria, patrons dels metges i els farmacèutics; sant Nil, abat.

27. □ Dijous [Ecle 1,2-11 / Sl 89 / Lc 9,7-9]. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prev. a París, fund. Paüls (CM, 1625) i confund. Filles de la Caritat (FC, paüles, 1633).

28. ■ Divendres [Ecle 3,1-11 / Sl 143 / Lc 9,18-22]. Sant Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, mrs. a Nagasaki (s. XVII);

■ **Lleida**: beat Francesc Castelló i Aleu, mr.

29. □ Dissabte [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: Ap 12,7-12a) / Sl 137 / Jo 1,47-51]. Sants arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radioterapeutes), Gabriel (patró de la radiodifusió i les telecomunicacions) i Rafael (o Rafel, patró dels emigrants); sant Fratern, bisbe; santa Gudèlia.

30. ■ Diumenge vinent, XXVI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Nm 11,25-29 / Sl 18 / Jm 5,1-6 / Mc 9,38-43.45.47-48]. Sant Jeroni, prev. i doctor de l'Església, dàlmeta, mort a Betlem (420), patró dels llibreters, biblistes i traductors; santa Sofia, viuda.

Diumenge XXV de durant l'any (B)

COMENTARI

Fills de Déu i servidors dels germans

El llibre de la Saviesa tracta el problema perenne de la mort injusta del qui és perseguit per ser fidel a Déu.

Pel pensament jueu clàssic, els morts van al «sheol» amb existència molt feble i certament lluny de Déu. Per l'estil de vida seguit, rebem recompensa o càstig ja en aquest món: vida llarga, molts fills i riqueses pels qui han obrat el bé; i desgràcies de tota mena pels qui han obrat mal.

La crua realitat n'anirà mostrant l'error.

La secció 1,16-2,24 presenta l'actitud dels *malvats* als qui *el just fa nosa* perquè —de vegades amb paraules i sempre amb obres— *ens retreu que no complim la Llei i no som fidels a l'educació rebuda*.

Els *malvats*, posant a prova el just a veure si és veritat això que diu sobre la seva fi, apunten ja a l'expectativa de la vida més enllà de la mort: *Déu el defensarà i el salvarà*.

Jaume avisa: *On hi ha rivalitats i gelosies, hi ha maldats de tota mena*. Cal, doncs, eliminar les *rivalitats* que *venen del desig de plaer i de coses que no teniu*.

Més encara: *No teniu perquè demaneu malament; és a dir, amb intenció de malgastar-ho tot en els plaers*.

Què hem de fer? Busquem omplir-nos de la saviesa que ve de dalt que és plena de bons fruits; sobretot el fruit de la justícia que neix de la llavor que els homes pacificadors han sembrat en esperit de pau.

Per segon cop Jesús anuncia: *El Fill de l'home el mataran i, un cop mort, al tercer dia Resuscitarà*. Però ells no entenen què volia dir: incomprensió o rebuig?

Pel camí havien discutit quin seria el més important. Llavors Jesús s'assegué (com un catedràtic), i cridà els Dotze a escoltar la lliçó clau: *Si algú vol ser el primer, ha de ser el darrer fent-se el servidor de tots*.

I escenifica l'ensenyament posant al mig dels Dotze un noi: el terme grec no indica un «infant» sinó un «noi» amb el doble matís de fill i servent. Així marca el contrast entre l'actitud dels Dotze que discutien quin seria el més important i el noi que simbolitza l'autèntic cristià: fills vers Déu i servidor dels germans. Qui acull aquest tipus de nois s'identifica amb Jesús i amb el qui l'ha enviat.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 2,12.17-20)

Els malvats deien: «Posem un parany al just; ens fa nosa i és contrari a tot el que fem; ens retreu que no complim la Llei i que no som fidels a l'educació rebuda. A veure si és veritat això que diu, provem com serà la seva fi. Si realment el just és fill de Déu, Déu el defensarà i el salvarà dels qui el persegueixen. Posem-lo a prova: ultratgem-lo i torturem-lo, a veure si es manté serè; comprovem si sap suportar el mal; condemnem-lo a una mort vergonyosa. Segons diu ell, Déu ja el protegirà.»

▶ Salm responsorial (53)

R. *El Senyor fa costat als meus defensors.*

Déu poderós, feu-me justícia, / salveu-me, pel vostre nom. / Escolteu la meva súplica, / escolteu les meves paraules. R.

Mireu com s'aixequen contra mi, / amb quina violència em volen la mort. / No pensen en Déu. R.

Però és Déu qui m'ajuda, / i fa costat als meus defensors. / De tot cor oferiré sacrificis, / us lloaré, Senyor, perquè sou bo. R.

▶ Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 3,16-4,3)

Estimats, on hi ha gelosies i rivalitats hi ha pertorbació i maldats de tota mena. Però la saviesa que ve de dalt abans que tot és pura; és també pacífica, moderada i dòcil, compassiva i plena de bons fruits, imparcial i sincera.

El fruit de la justícia neix de la llavor que els homes pacificadors han sembrat en esperit de pau. D'on venen entre vosaltres les lluites i les baralles? No venen dels desigs de plaer que es conjuren en el vostre cos? Desitgeu coses que no teniu, i per això mateu. Envegeu coses que no podeu aconseguir, i per això lluiteu i us baralleu. Però vosaltres, no teniu perquè no demaneu. O bé demaneu i no rebeu, perquè demaneu malament, amb la intenció de malgastar-ho tot en els plaers.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Marc (Mc 9,30-37)

En aquell temps, Jesús i els deixebles passaven per Galilea, però Jesús no volia que ho sapigués ningú. Instruïa els seus deixebles dient-los: «El Fill de l'home serà entregat en mans dels homes, el mataran i, un cop mort, resuscitarà al cap de tres dies.» Ells no entenen què volia dir, però no gosaven fer-li preguntes. Arribaren a Cafarnaüm. Un cop a casa, els preguntà: «Què discutíeu pel camí?» Però ells callaven, perquè pel camí havien discutit quin d'ells seria el més important.

Aleshores s'assegué, cridà els dotze i els digué: «Si algú vol ser el primer, ha de ser el darrer i el servidor de tots.» Després feu venir un noi, el posà al mig, el prengué als braços i els digué: «Qui acull un d'aquests nois perquè porta el meu nom, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, no m'acull a mi, sinó el qui m'ha enviat.»

▶ Lectura del llibre de la Sabiduría (Sab 2,12.17-20)

Se decia de los impíos: «Acechemos al justo, que nos resulta fastidioso, se opone a nuestro modo de actuar, nos reprocha las faltas contra la ley y nos reprende contra la educación recibida. Veamos si es verdad lo que dice, comprobando cómo es su muerte. Si el justo es hijo de Dios, él lo auxiliará y lo librá de las manos de sus enemigos. Lo someteremos a ultrajes y torturas, para conocer su temple y comprobar su resistencia. Lo condenaremos a muerte ignominiosa pues, según dice, Dios lo salvará.»

▶ Salmo responsorial (53)

R. *El Señor sostiene mi vida.*

Oh, Dios, sálvame por tu nombre, / sal por mí con tu poder. / Oh, Dios, escucha mi súplica, / atiende a mis palabras. R.

Porque unos insolentes se alzan contra mí, / y hombres violentos me persiguen a muerte, / sin tener presente a Dios. R.

Dios es mi auxilio, / el Señor sostiene mi vida. / Te ofreceré un sacrificio voluntario, / dando gracias a tu nombre, que es bueno. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol Santiago (Sant 3,16-4,3)

Queridos hermanos: Donde hay envidia y rivalidad, hay turbulencia y todo tipo de malas acciones. En cambio, la sabiduría que viene de lo alto es, en primer lugar, intachable, y además es apacible, comprensiva, conciliadora, llena de misericordia y buenos frutos, imparcial y sincera. El fruto de la justicia se siembra en la paz para quienes trabajan por la paz. ¿De dónde proceden los conflictos y las luchas que se dan entre vosotros? ¿No es precisamente de esos deseos de placer que pugnan dentro de vosotros? Ambicionáis y no tenéis, asesináis y envidiáis y no podéis conseguir nada, lucháis y os hacéis la guerra, y no obtenéis porque no pedís. Pedís y no recibís, porque pedís mal, con la intención de satisfacer vuestras pasiones.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 9,30-37)

En aquel tiempo, Jesús y sus discípulos atravesaron Galilea; no quería que nadie se enterase, porque iba instruyendo a sus discípulos. Les decía: «El Hijo del hombre va a ser entregado en manos de los hombres y lo matarán; y después de muerto, a los tres días resucitará». Pero no entendían lo que decía, y les daba miedo preguntarle. Llegaron a Cafarnaún, y una vez en casa, les preguntó: «¿De qué discutíais por el camino?». Ellos callaban, pues por el camino habían discutido quién era el más importante. Jesús se sentó, llamó a los Doce y les dijo: «Quien quiera ser el primero, que sea el último de todos y el servidor de todos». Y tomando un niño, lo puso en medio de ellos, lo abrazó y les dijo: «El que acoge a un niño como este en mi nombre, me acoge a mí; y el que me acoge a mí, no me acoge a mí, sino al que me ha enviado.»